

VITENSKAPSPROSJEKTET

Av **Bradley Salmond III**
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Bradley tømte enda en kopp med sand i bøtten sin. Og han ville trenge mange flere!

Skolens vitenskapsutstilling nærmet seg. Bradley holdt på å lage en modell som skulle vise hvordan tsunamier fungerte. Han hadde lært at en tsunami er en stor bølge som skapes av et jordskjelv på havbunnen. Han ville at prosjektet hans skulle bli perfekt. Kanskje han kom til å vinne en premie!

Da bøtten var full, fant Bradley noen pinner. Så fant han et plastspann og noen små lekehus i kjelleren.

Bradley tømte sanden i plastspannet for å lage landskapet. Han plasserte husene og trærne forsiktig. Så kom den spennende delen – vannet! Da han fylte på med vann, kunne han dytte et stykke papp gjennom vannet for å lage bølgen.

Men så gjorde han en stor feil. Han fylte på for mye vann! Husene ble oversvømt – og han hadde ikke engang laget bølgen ennå. Den våte sanden ble til et gjørmete kaos.

Bradley ropte til mamma på kjøkkenet. "Hva gjør jeg nå? Jeg fylte på for mye vann."

"Det går bra. Du kan bare begynne på nytt," sa mamma. "La oss gjøre det sammen og fyller litt om gangen."

"Greit." Bradley gikk betuttet ut for å hente mer sand. Denne gangen målte de nøye opp riktig mengde vann og fylte på. Bradley flyttet pappen og så at bølgene slo mot sanden. Det virket!

Så samarbeidet Bradley og mamma om å lage plakaten hans. Han begynte med å skrive noen morsomme fakta om tsunamier. Men ordene fikk ikke plass på siden.

"Jeg vil ikke skrive alt på nytt!" sa Bradley. Han begynte å få vondt i hodet.

"Vi trenger ikke å skrive alt på nytt," sa mamma. "Vi bare stokker om på ordene, slik at teksten får plass på siden."

Bradley stønnet oppgitt. Plakaten hans så ikke ut slik han ønsket i det hele tatt. "Jeg vil ikke ha den slik. Den vil se dårlig ut hvis ordene ikke passer perfekt."

"Vår himmelske Fader ønsker at vi skal fortsette å prøve."

"Det kan være vanskelig å lære ting." Mamma ga ham en klem. "Noen ganger gjør vi feil. Men det viktigste er at vi ikke gir opp. Vår himmelske Fader ønsker at vi skal fortsette å prøve. Så la oss ta en pause og gjøre det ferdig i morgen."

Neste dag laget de ferdig plakaten hans. Den var ikke perfekt, men Bradley var litt mer fornøyd med resultatet.

Endelig hadde dagen for utstillingen kommet. Mamma kjørte Bradley til skolen. "Husk," sa hun, "du arbeidet hardt med prosjektet ditt og lærte mye. Og det er det som betyr noe."

Bradley bar prosjektet sitt inn i den store gymsalen. Den var full av andres prosjekter og plakater. Alle fjerdeklassingene satte seg og ventet på tur til å vise prosjektet sitt.

Etter hvert ble det Bradleys tur. Hjertet hans banket fort da han gikk frem foran de andre. Hva om alt gikk galt?

Bradley dyttet pappen gjennom vannet og viste dommerne hvordan bølgene slo mot land.

"Hva forårsaker de store bølgene i havet?" spurte en av dommerne.

"De store bølgene forårsakes av ..." Bradley fikk fullstendig jernteppe. "Jeg husker ikke. Men jeg kan fortelle dere noen morsomme fakta om tsunamier." Han leste opp faktaene på plakaten sin.

Etter skolen satte Bradley seg i bilen med prosjektet sitt.

"Hvordan gikk det?" spurte mamma. "Ikke akkurat slik jeg ønsket," smilte Bradley. "Men jeg gjorde mitt beste og fortsatte å prøve." ●

"Vår fremtid avgjøres ikke av antall ganger vi snubler, men hvor mange ganger vi reiser oss, børster av oss støvet og fortsetter videre."
Eldste Dieter F. Uchtdorf i De tolv apostlers quorum,
"Du kan klare det nå!" *Liahona*, nov. 2013, 55.

